

Čís. 2157.

S hlediska §u 199 a) tr. zák. nezáleží na tom, zda soud svědectví uvěřil a zda mělo na rozhodnutí nějaký vliv.

(Rozh. ze dne 29. října 1925, Zm I 468/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalované do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 28. dubna 1925, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou zločinem podvodu podle §§ů 197, 199 a) tr. zák.

D ů v o d y:

S hlediska důvodu zmatečnosti §u 281 čís. 9 a) tr. ř. vytýká stížnost napadenému rozsudku, že, řešiv otázku, je-li tu skutková podstata zločinu podvodu podle §§ů 197, 199 a) tr. zák., nepřihlížel ke skutečnosti, že procesní soud žalobu zamítl, tak že svědectví obžalované v právní roze-
při nemělo vlivu na soudní rozhodnutí. Ustanovení §u 199 a) tr. zák. předpokládá prý křivé svědectví, jež se týkalo okolností, které měly vliv na výsledek sporu. V projednávaném případě nepřikládal prý procesní soud svědecké výpovědi obžalované prážádného významu, pročež prý žalobu zamítl. Tvrzení zmateční stížnosti, že procesní soud nepřikládal svědectví obžalované prážádného významu, dlužno pojímati v tom smyslu, že procesní soud svědecké výpovědi obžalované neuvěřil; neboť zmateční stížnost připouští na jiném místě v souhlase s rozhodovacími důvody napadeného rozsudku, že žaloba byla zamítnuta proto, že procesní soud nepovažoval svědectví obžalované za věrohodné, a netvrdí, že procesní soud nepřikládal okolnostem, obžalovanou jako svědkyni potvrzeným, vzhledem k jejich povaze významu. Dle uvedeného jest míti za to, že zmateční stížnost je toho názoru, že křivé svědectví jest jen tenkrát trestným, když mu bylo soudem uvěřeno a když mělo následkem toho, jakož i vzhledem k povaze okolností, jichž se týkalo, vliv na rozhodnutí věci, v níž bylo vydáno. Tento názor jest zjevně nesprávným. Svědek je povinen udati při výslechu na soudě podle svého nejlepšího vědomí a svědomí čistou a úplnou pravdu. V důsledku toho vyhledává se ke skutkové podstatě zločinu křivého svědectví podle §§ů 197, 199 a) tr. zák. pouze, by svědek udal před soudem vědomě nepravdu. Na soudu jest, by svědectví hodnotil. Bylo-li svědectví soudem uvěřeno a mělo-li svědectví vliv na rozhodnutí čili nic, je s hlediska §u 199 a) tr. zák. lhostejno.

Čís. 2158.

Zpronevěra (§ 181 tr. zák.) věci doličných soudním úředníkem. Pachatel nemůže se omlouvat (§§y 3, 233 tr. zák.) tím, že mohl míti za to, že se nedopouští ničeho trestného, když šlo o věci, jež měly býti dle usnesení soudu zničeny.